

Til § 118

Forslagets § 118, stk. 1, indebærer, at alle lovens almindelige bestemmelser om opstilling og klassifikation m.v. anvendes på koncernregnskabet. Derved videreføres gældende årsregnskabsbekendtgørelses § 10, stk. 1. Af hensyn til lovens opdeling i regnskabsklasser bestemmes det, at det lovpligtige koncernregnskab som minimum skal følge reglerne i regnskabsklasse C. Skal modervirksomheden følge reglerne i klasse D, er forskellen med hensyn til klassifikation blot, at der ikke kan undtages for kravet om oplysning om nettoomsætning.

Stk. 2 viderefører gældende årsregnskabsbekendtgørelses § 13 med hensyn til klassifikation af poster vedrørende dattervirksomheder, der ikke indgår i konsolideringen.

Stk. 3 er ny og tillader, at koncernens egenkapital uanset kravet om sammendrag af post for post kan opstilles, så der kun medtages de poster, som er nødvendige af hensyn til et retvisende billede. Det betyder bl.a., at reserver m.v. i egenkapitalen, hvis funktion er at blokere for anvendelse af virksomhedens midler i den ene eller anden sammenhæng, ikke behøver at fremstå særskilt, da muligheden for at anvende reserver ikke er relevant i koncernregnskabet.

Stk. 4 viderefører delvist gældende årsregnskabsbekendtgørelses § 12, der implementerer 7. direktivs artikel 21 og 23. Bestemmelsen indeholder de nærmere krav til præsentationen af minoritetsinteressernes andel af koncernens resultat og egenkapital. Muligheden for at klassificere minoritetsinteresserne som en del af egenkapitalen er fjernet, da denne mulighed er i strid med IAS 27. Fremover kan minoritetsinteresser alene placeres som en særskilt hovedpost mellem Egenkapital og Forpligtelser. Regnskabsrådet har støttet denne tilpasning. Minoritetsinteresser optræder, hvor modervirksomheden ikke besidder 100% af kapitalandelen i en eller flere af de konsoliderede virksomheder og er defineret i bilag 1, A, nr. 2.

Koncerngoodwill og -badwill kan ikke modregnes med hinanden, jf. modregningsforbudet i § 13, stk. 1, nr. 8. Dette skyldes, at en modregning med fælles afskrivning af goodwill og badwill ville være i strid med IAS 22. Dette er en skærpelse i forhold til gældende ret.

Til § 119

Forslagets § 119, stk. 1, bestemmer i lighed med gældende årsregnskabsbekendtgørelses § 16, at indregning og måling skal ske i overensstemmelse med reglerne for årsregnskaber, dvs. bestemmelserne i ka-

pitel 7 og 10. Endvidere skal metoder for indregning og måling være ensartede. Dette er også et udslag af hovedprincippet om, at koncernregnskabet skal være et årsregnskab for den samlede virksomhed.

Ved henvisningen til reglerne for årsregnskaber og hermed også forslaget § 84, der foreskriver pligt for virksomheder i regnskabsklasse C til at anvende equity-metoden (regnskabsmæssig indre værdi), er pligten efter 7. direktivs artikel 33 til at anvende denne metode på kapitalandele i koncernens associerede virksomheder implementeret på en anden måde end efter årsregnskabsbekendtgørelsens § 18. Her blev det i en udtrykkelig bestemmelse i koncernkapitlet foreskrevet, at equity-metoden skulle anvendes i koncernregnskabet. Nu sker det indirekte ved henvisningen til § 84.

Stk. 2, 1. pkt., fastslår, at de anvendte metoder til indregning og måling af aktiver og forpligtelser som hovedregel skal være de samme i modervirksomhedens årsregnskab og i koncernregnskabet. Anvendelse af forskellige metoder ville være i strid med kravet om konsistens i forslaget § 13, stk. 1, nr. 7.

Det følger af forslaget § 13, stk. 1, nr. 3, at metodeharmoniseringen kan undlades, hvis afvigelserne kun har uvæsentlig betydning for et retvisende billede. Af ordlyden i forslaget § 119, stk. 2, "så vidt muligt" fremgår endvidere, at omvurdering kan undlades, hvor det ikke er muligt at foretage den.

7. direktivs artikel 29, stk. 5, om regulering af værdiansættelse af aktiver alene efter skattemæssige regler, er ikke implementeret, da denne er rettet mod de lande, hvor årsregnskabet og de skattemæssige opgørelser er koblet sammen. Denne kobling findes stadig i en række lande, herunder Tyskland, Frankrig og Sverige, men synes til en vis grad på tilbagetog bl.a. under påvirkning af de internationale regnskabsstandarder, der ikke har en sådan kobling. Siden 1985 har der ikke været en sådan kobling for selskaber i Danmark. Ved harmoniseringen med reglerne for de danske modervirksomheder forsvinder i øvrigt behovet for en særregel om disse forhold.

Det fremgår af *stk. 2, 2. pkt.*, at regnskabsmæssige opgørelser fra dattervirksomhederne, såfremt det er nødvendigt, skal omarbejdes således, at de er opgjort i overensstemmelse med koncernens metoder for indregning og måling. Forslaget tilsigter i lighed med gældende lov ikke, at der skal være harmoni mellem datterselskabets egne og koncernens metoder. Forskelle undgås dog ofte, men det kan særligt være aktuelt for udenlandske dattervirksomheder, som er omfattet af andre landes lovgivning.